

■ Ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Λατινικὴ Πατρολογία

Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου*

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου Ἐπισκόπου Τορνάκου
(† 20ῆ Φεβρουαρίου 531)**

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί

Σήμερα θὰ ὁμιλήσουμε γιὰ τὴν μεγαλειώδη Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπερευλογημένης Παρθένου Μαρίας.

Ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ ἀνακαλεῖ στὴν μνήμη μας τρία ἰδιαιτέρως σημαντικὰ γεγονότα: ἓναν Ἀρχάγγελο, ὁ Ὅποιος εὐαγγελίζει στὸ γένος τῶν βροτῶν «χαρὰν μεγάλην»· μίαν Παρθένον, ἡ Ὅποία συλλαμβάνει ἄνευ σπορᾶς· ἓναν Μονογενῆ Υἱὸν γεννηθέντα ἐξ Ἀνάρχου Πατρός, ὁ Ὅποιος, κατὰ τὴν Γέννησί Του ἀπὸ τὴν Παρθένο, ἐνδύεται τὴν θνητὴ σάρκα τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ λόγος μας θὰ εἶναι σύντομος, χωρὶς ὥστοςο αὐτὸ νὰ μειώνη σὲ τίποτα τὴν ἀξία καὶ τοὺς ἐγκωμιαστικούς ἐπαίνους, οἱ ὅποιοι δικαίως ἀποδίδονται σὲ Αὐτόν, ὁ Ὅποιος ἀναγγέλει τὴν κοσμοχαρμόσυνη εἶδησι· πολλῶ μᾶλλον σὲ Ἐκείνην, ἡ Ὅποία «σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ» συλλαμβάνει ἀπειρογάμως· ὅσο γιὰ Ἐκείνον, ὁ Ὅποιος συλλαμβάνεται ἀσπόρως στὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς Παρθένου εἶναι ἄξιος ἐγκω-

μίων σὲ βαθμὸ ὑπέμετρο!

Ναί, πράγματι! Κατὰ τὴν σωτήριο αὐτὴν ἡμέρα, στὴν ὁποῖαν ὀφείλουμε νὰ ἀποδίδουμε σὲ μέγιστο βαθμὸ τὴν δέουσα τιμὴ, τὰ ἐπίγεια ἐνώνονται μὲ τὰ Ἐπουράνια· ἡ

Θεότης τοῦ Λυτρωτοῦ κατέρχεται γιὰ νὰ σκηνώσῃ ἐν ἡμῖν, ὥστε νὰ ἀνυψώσῃ τὴν πεσμένη φύσι μας ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν.

Κατ’ αὐτὴν τὴν ὄντως μεγαλειώδη ἡμέρα – ἡ ὁποία ἐξ ἀρχῆς σηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν Ἀρχαγγελικὴ Παρουσία– ἀνγγέλλθη, ὅτι ἓνα ἄμωμο βρέφος θὰ ἐγεννᾶτο ἀπὸ μία Παρθένο· ἡ Χάρις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τὴν Παρθένο καὶ ὁ Ἀπόσιτος Θεός, «τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» (Ἰωάν. α’ 9-10), ἔγινε ἀπτὸς στὸ ἀνθρώπινο ἄγγιγμα. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλειώδης ἡμέρα, ἡ ὁποία μᾶς ἀποδέσμευσε ἀπὸ τὰ γήινα καὶ μᾶς ἐξύψωσε ὡς τὸν Οὐρανό.

Ἐ πρωτόπλαστος Ἀδὰμ ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν ἐπίγειο Παράδεισο ἀφ’ ἧς στιγμῆς παρήκουσε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐγεύθη ἀφρόνως τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως. **Ἐ** διάβολος, διὰ τῶν τεχνασμάτων του, κατάφερε νὰ ξεγελάσῃ τοὺς ἀνθρώπους, δεσμεύων αὐτοὺς στὴν εὐρύχωρη ὁδὸ τῆς ἀνομίας, τὴν «ἀπάγουσαν εἰς τὴν ἀπώλειαν» (Ματθ. ζ’ 13). **Ἐ**ξαπατῶν αὐτούς, τοὺς ὑποδούλωσε στὴν τυραννικὴ ἐξουσία του καὶ τοὺς ἐβύθισε «εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον», περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος μᾶς βεβαιώνει «ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων» (Ματθ. κε’ 30). Ὁ φθόνος τοῦ καταχθονίου πνεύματος –καρπὸς τοῦ πάθους τῆς φιλοδοξίας του– κατέστησε εἰς αὐτὸ ἀνυπόφορο καὶ βασανιστικὸ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἄνθρωπος προωρίζετο νὰ κατοικήσῃ στὰ Οὐράνια Σκηνώματα. **Μετὰ τὴν ἀξιοθρήνητη πτώσι του, ἐπεδίωξε τὸν ἐξευτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπου, κάτι τὸ ὁποῖο θὰ τὸν παρηγοροῦσε μέσα στὸ κατάντημά του.**

Ἐστὸσο, ὁ Οὐράνιος Πατὴρ βλέπων τὴν ἀπώλεια τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἐπῆλθε ἐξ αἰτίας τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως, ἀπεφάσισε, μέσα στὴν Ἀγαθότητά Του, νὰ σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς Σαρκώσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του. **Ἐ** Εὐὰ ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὸν Παράδει-

σο, υποχωρούσα στη δόλια υποβολή του διαβόλου· ο Θεός θέλησε ή Νέα Εύα να προσλάβη την δόξα της Άθυνασίας, δεχόμενη τον Άρχαγγελικό άσπασμό. **Η** υποβολιμαία προτροπή του έχθρου έπλάνησε την Εύα· ο χαιρετισμός του Άρχαγγέλου Γαβριήλ

πληροί την Παρθένο Μαρία με δύναμι.

Ένας Άρχάγγελος φέρνει τὸ Ἄγγελμα τῆς Σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ὥστε ὁ διάβολος νὰ ἀφανισθῆ· μία Παρθένος, δεχομένη διὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ μήνυμα τῆς Σωτηρίας, πλημμυρίζει ἀπὸ τὴ Χάρι τοῦ Ὑψίστου καί, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἡ γυναίκα ἐπανακτᾷ τὴν προπρωτικὴ ἀξία καὶ τὸ κάλλος τῆς.

Ένας ἄσαρκος Θεὸς ἐνδύεται σάρκα, ἡ ὁποία ἐφθάρει ἐξ αἰτίας τῆς ὀλεθρίου ὑπακοῆς τοῦ πρώτου ἀνθρώπου στὴν δολερὰ ὑποβολὴ τοῦ σατανᾶ· κατέρχεται στὴν γῆ ὥστε, μέσω αὐτοῦ τοῦ δευτέρου καὶ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, ὁ πρῶτος Ἀδὰμ δυνηθῆ νὰ ὑψωθῆ ὡς τὰ Οὐράνια· ὁ πρῶτος Ἀδὰμ, ὁ ὁποῖος ἕως τῆς στιγμῆς τῆς Σαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐκείτετο βυθισμένος στὴν ἄβυσσο τῆς θλίψεως καὶ ταπεινωμένος, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπειθείας του πρὸς τὸ Θεό, νὰ διέρχεται τὴν ζωὴ του στὴν κοιλάδα αὐτῆ τοῦ κλαυθμῶνος. **Δ**ιότι διαβάζουμε στὸ Βιβλίο τῆς Γενέσεως ὅτι, ὅταν ἡ Εὐα παρέσυρε τὸν Ἀδὰμ, ὁ Κύριος τῆς εἶπε: «ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει» (Γεν. γ' 16).

Κάθε γυναίκα, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ὡς πρότυπο τὴν ἀγνότητα τῆς Παρθένου Μαρίας, θέτει τὸν ἑαυτὸ της ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῆς τῆς τριπλῆς καταδίκης· εἶναι ὡσὰν νὰ λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Κύριος: «Ὅταν θὰ ἐνωθῆς μετὸν ἄνδρα σου, θὰ εὐρεθῆς ὑπὸ τὴν κυριαρχία του καὶ θὰ βιώνῃς τὴν μητρότητα μέσα στὴν ἀγωνία τῶν κόπων καὶ τῶν θλίψεων». Ἐν τούτοις, αὐτὴ ἡ τόσο ὀδυνηρὰ τριπλῆ καταδίκη δὲν καταφέρει νὰ θαμπώσῃ τὴν ἀνείπωτη εὐτυχία τῆς Μαρίας· ἐπὶ πλέον, ἡ Θεία Παρθένος δὲν εἶναι ἡ μοναδικὴ γυναίκα, ἡ ὁποία ἀπαλλάσσεται τοῦ τριπλοῦ αὐτοῦ φορτίου ἀλλὰ, μαζὶ μετ' Ἐκείνη, ἀπαλλάσσονται καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ἀφιέρωσαν τὴν ἀγνότητά τους στὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Έλαῖτε, λοιπόν, χριστιανὲς παρθένοι, ἐσεῖς οἱ ὁποῖες ἀφιερῶσατε τὴν παρθενία σας στὴν κατ' ἐξοχὴν Παρθένο. Ἄς προσφέρετε μία καθαρότητα, τὴν ὁποῖαν τίποτα δὲ κηλιδῶνει, σ' Ἐκείνην, ἡ Ὅποια

προσφέρει ενώπιον του Κυρίου μίαν ἄμεμπτη ἀγνότητα.

Τρεῖς συμφορὲς βαραίνουν τὴν μητέρα μας Εὐα (μητέρα μας μέσα στὸν πόνο, ὑπόχρεη σύζυγος, ὑποταγμένη στὸν ἄνδρα). **Ἡ** Μαρία, ὅμως, ὄχι ἀπλῶς ἀπαλλάσσεται ὀλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὴν θλιβερὰ αὐτὴν κατάστασι, ἀλλὰ ἀπολαμβάνει, ἔτι περαιτέρω, μίαν τριπλῆ εὐτυχία: ἐνισχύεται καὶ ἀγιάζεται ἀπὸ τὸν Ἀρχαγγελικὸ Ἀσπασμὸ· πεπληρωμένη ἀπὸ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

λαμβάνει τὴν ἀναγγελία, ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ μητέρα ἀπειράνδρως, ὅπως αὐτὸ ἀναφέρεται στὶς Γραφές: «ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ [...] πρὸς παρθένον» (Λουκ. α' 26-27).

Ὁμολογοῦμε, ὅτι ἡ Παρθένος, γιὰ τὴν Ὅποία κάνει λόγο ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, εἶναι ἡ ἴδια περὶ τῆς Ὅποίας ὁ Ἡσαΐας λέγει: «Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται» (Ἠσ. ια' 1) ἢ «ῥάβδος» εἶναι ἡ Παρθένος Μαρία καὶ τὸ «ἄνθος», ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος, στὸ Ἄσμα Ἀσμάτων, χρησιμοποιεῖ μιὰ παρεμφερῆ εἰκόνα γιὰ νὰ περιγράψῃ τὸν Ἐαυτὸ Του: «Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων» (Ἄσμ. β' 1).

Εἰσερχόμενος ὁ Ἀρχάγγελος στὸν χώρο ὅπου εὐρίσκεται ἡ Μαρία, τῆς ἀπευθύνει τὸν ἐξῆς χαιρετισμὸ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν» (Λουκ. α' 28). **Ἦ**μειλιχωτάτη καὶ πανευφρόσυνος φωνή! Προφέροντας τὶς λέξεις «Χαῖρε κεχαριτωμένη», ὁ Ἀρχάγγελος διαβιβάζει στὴν Μαρία τὸν Οὐράνιο Χαιρετισμὸ. **Ἀ**ποκαλῶν αὐτὴν «κεχαριτωμένην», ἀποκαλύπτει τὴν ἀνάκλησι τῆς ἀρχαίας κατάρας, ἡ ὁποία εἶχε ἀπομακρύνει τοὺς πρωτοπλάστους γονεῖς μας ἀπὸ τὸ Θεό· ἀποκαλύπτει ἐπίσης τὴν πλησμονὴ τῆς Χάριτος καὶ τῆς οὐρανοῦ εὐλογίας, τὴν ὁποίαν δέχεται τὸ ἀνθρώπινο γένος καθὼς διαρηγνύονται τὰ δεσμὰ τῆς δαιμονικῆς τυραννίας καὶ εἰσάγεται ἐκ νέου στὸν Παράδεισο.

Ὁλοκληρώνων τὴν θεϊκὴ ρῆσιν, ὁ Ἀρχάγγελος συμπληρώνει: «εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν». **Ἐ**κφράζει, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἀφ' ἑνὸς ὅτι ὁ καρπός, τὸν ὁποῖον φέρει, ἀπὸ τὴν στιγμή ἐκείνη, στὰ ἄχραντα σπλάγχνα Τῆς, εἶναι ἰδιαιτέρως εὐλογημένος· ἀφ' ἑτέρου ὅτι οἱ γυναῖκες, οἱ ὁποῖες βαδίζουν στὰ ἴχνη τῆς Παρθένου Μαρίας, καὶ διαφυλάττουν ἀκέραιο τὸν θησαυρὸ τῆς ἀγνότητός

τους, ἔχουν καὶ ἐκεῖνες συμμετοχὴ στὴν εὐλογία αὐτὴν.

Ω εὐλογημένη Παρθέ-
νε! Ἐσένα ἐξέλεξε, μετα-
ξὺ ὅλων τῶν γυναικῶν, ὁ
Δημιουργὸς τοῦ κόσμου!

Θὰ συλλάβης ἀνερμηνεύ-
τως Ἐκεῖνον, τὸν Ὅποιον ἐγέννησε, ἄνευ μητρὸς, πρὸ πάντων τῶν
αιῶνων, ὁ Αἰώνιος Πατὴρ. **Θ**ὰ τέξης Υἱόν, παραμένουσα Παρθένοσ!

Ο Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, «κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται» καὶ «χωρεῖται
ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν Σοί!»! **Α**ὐτός, ὁ Ὅποιος ἐμελλε νὰ ὑψωθῆ
πρὸς ἀνατολάς, μὲ ὅλη τὴν ἰσχὺ καὶ τὴν δόξα τῆς μεγαλοπρέπει-
ας Του, στρέφει, ἐν τέλει, πρὸς δυσμάς, «πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς
Αὐτοῦ χάριτος», τὴν Χάρι καὶ τὸ θάμβος τῆς μεγαλειότητός Του.

Οὶ λόγοι, οἱ ὅποιοι ἀκούονται παράδοξοι στὰ ὦτα Σου, ἄς μὴν
διασαλεύσουν τὴν γαλήνη τῆς καρδιάς Σου· ἡ ἀναγγελία τῆς συλ-
λήψεως, ἄς μὴ Σὲ ταράξη: ὁ παραμικρὸς μολυσμὸς εἶναι ἀπολύτως
ξένος πρὸς ὅ,τιδήποτε εἶναι καρπὸς τῆς ἀφάτου ἰσχύος τοῦ Θεοῦ.

Ερχόμενος νὰ σκηνώσῃ ἐντός Σου, ὁ Θεὸς Λόγος θὰ ἐνδυθῆ τὴν
ἀνθρώπινη σάρκα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ θὰ γίνῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπωλέσῃ τὴν θεϊκὴ Του φύσι, ὅπως ὁ Ἴδιος
μᾶς ἀπεκάλυψε, δεικνύων εἰς ἡμᾶς, ὅτι παραμένει Ἀναλλοιώτος.

Εμπνεόμενος ἀπὸ τὸ ἀμέτρητο καὶ ἀνεξιχνίαστο πέλαγος τοῦ Ἐλέ-
ους του, «δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος», ὥστε «ὁ πᾶσιν ἀχώ-
ρητος» νὰ χωρέσῃ ἐντός Σου! **Η** Παρθενικὴ καθαρότητά Σου, ὄχι
μόνο δὲν θὰ βλαφθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἀλλά, χάριν τῆς ἀπειράνδρου
καὶ ἀνερμηνεύτου συλλήψεως, ἡ ὁποία ἀναγγέλλεται εἰς Σὲ σήμε-
ρα, θὰ τῆς ἀποδοθῆ νέα καὶ ὑπερκόσμια ἀκτινοβολία!

Ο Θεὸς Λόγος ἐσκήνωσε στὴν μήτρα Σου, παραμένων ταυτοχρό-
νως «σύνθρονος τῷ Πατρί»· καὶ ὅταν ἐγεννήθῃ κατὰ σάρκα ἀπὸ
Σοῦ, καὶ πάλι «τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται», διότι παραμένει πάν-
τοτε «συνάναρχος τῷ Πατρί». **Ε**φ' ὅσον εἶναι ἄναρχος, εἶναι καὶ
ἄχρονος, διότι δὲν χωρίζεται ποτὲ ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὁ Ὅποιος εἶναι
ἄναρχος καὶ αἰώνιος.

Εγίνες «ἡ ἐπουράνιος κλίμαξ», Παρθένε τοῦ Ἀαρών· ἀνθισες πε-
ρισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη παρθένο· «τὸ ὑπέρλαμπρον τῆς ἀγνεΐας
Σου» ξεπέρασε σὲ μεγαλεῖο ὅλες τὶς θυγατέρες τοῦ Ἀδάμ! **Ε**γίνες

ή κλίμαξ, μέσω της οποίας ή δόξα του Ούρανού κατέβη στην γη, ώστε να αναβιάση στον Ούρανο την δουλική ευτέλεια της γης!

Ω πρωτοφανής και πρωτόγνωρος ένωσης! **Ω** ανεκτίμητος

και αξιοθαύμαστος συνύπαρξις! **Α**υτός, ό Όποιος έδημιούργησε τα σύμπαντα εκ του μηδενός, δημιουργείται ως άνθρωπος! **«Ο** πᾶσιν ἀχώρητος», χωρεί στην μήτρα της Παρθένου! **Α**υτός, ό Όποιος χαρίζει άφθονα τα αγαθά στους ανθρώπους, γεννιέται φτωχός! **Α**υτός, ό Όποιος είναι ό Παντέλειος Θεός, συγκαταβαίνει να ταπεινωθή ένδυσόμενος την χοϊκότητά μας· διότι, όπως λέγουν οι Γραφές, ό Θεός έγινε άνθρωπος, για να κάνη τον άνθρωπο Θεό!

Με τις σκέψεις λοιπόν, αυτές, αγαπητοί Άδελφοί μου, ως επικαλεσθούμε την Παρθένο, αιτούμενοι, όπως συμφιλιώση τους ανθρώπους με τὸ Θεό· όπως επαναφέρει την ευτυχή άρμονία μεταξύ γης και Ούρανού· όπως μεσιτεύη υπέρ ήμῶν για την συγχώρησι τῶν πτώσεών μας· όπως προσεύχηται στον Υιόν Της να μᾶς δώση τα χαρίσματα εκείνα, τα όποια θα μᾶς στερεώσουν με έπιμονή και καρτερικότητα στον παρόντα και μέλλοντα πνευματικό άγώνα μας.

Ω Παρθένε! Στείλε μας την υλική τροφή, της οποίας έχει ανάγκη τὸ χοϊκό σῶμα μας, αλλά, κυρίως, χορήγησέ μας τὸν Ούρανό Άρτο, τὸν Όποιον δέχθηκες σήμερα στα άχραντα σπλάγχνα Σου! Δῶσε μας φόβο Θεού, διότι «Άρχή Σοφίας φόβος Κυρίου» (Ψαλμ. ρί 10). Πράγματι! Άν κάποιος έχη μέσα του φόβο Θεού, θα τηρή άνελλιπῶς τα θεία προστάγματα. **Κ**ατ' αυτό τὸν τρόπο, ή σάρκα μας θα ξεπλυθή από τις κηλίδες της άμαρτίας, ώστε να δυνηθούμε να βιώσουμε την θέα του Θείου Φωτός· διότι, ή καρδιά μας δέν θα λάβη τὸ Φωτισμό, παρά μόνον άφοῦ τὸ σῶμα μας πρωτίστως θα έχη έξαγνισθή.

Άκουσον λοιπόν τῶν δεήσεών ήμῶν, οῦς εὔηκοον κλίνον στίς ίκεσίες μας, ὦ Παρθένε!

Με πόσους έγκωμιαστικούς τίτλους Σε προσφωνούμε! Με ποίαν άφατον χαράν Σε λατρεύουμε, Έσένα, ή Όποία παρέμεινες Παρθένος και ταυτόχρονα έγινες Μητέρα Μας!

Παρακάλεσε τὸν Κύριο, όπως μᾶς δώση στα-

θερότητα καὶ μᾶς χαρίση ὑπομονή· ὅπως στερεώση τὴν ἁρμονικὴ συμφωνία καὶ συνύπαρξι μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ὅπως αὐξήσῃ τὴν ἀδελφικὴ ἀλληλεγγύη, ὥστε ὅταν ἔρθῃ ἡ ἀναπόφευκτη ὥρα τῆς θλίψεως καὶ τῆς δυστυχίας, τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς λύπης, νὰ μᾶς παρουσιάσῃς παρρησιαστικὰ στὸν Μονογενῆ Υἱὸ Σου, ὁ Ὅποιος ὑπάρχων ἐνωμένος μαζί Σου, εἶναι ὑπεράνω πάντων καὶ εὐρίσκεται μέσα σὲ ὅλους μας. *Ὁμως πόσο λίγο Τὸν ἀναζητοῦμε καί, ὡς ἐκ τούτου, πόσο λίγο μᾶς εἶναι γνώριμος... Αὐτός, ὁ Ὅποιος «οὐ θελήσει θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν [...] οὐδὲ εὐδο[κεῖ] ἐπ' ἀπωλεία ἀνθρώπων, ἀλλὰ θε[λεῖ] πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Μὴ παύης πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, Πάναγνε, ὥστε νὰ γίνουμε ἓνα τέλειο φῶς καὶ νὰ Σὲ ὑμνοῦμε μέσα στὴν δόξα τοῦ Υἱοῦ Σου, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

† Γ.Ι.Μ.

(*) De Annuntiatione Dominica, στὴν Summa Statutorum Synodaliūm, μετάφρασις ἀπὸ τὰ γαλλικά, βλ. <http://stmaterne.blogspot.gr/2008/02/saint-eleuthre-de-tournai-discours-sur.html>.

(**) Διὰ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Τορνάκου βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2016/03/01/20160301aAgiosEleutheriosTournai.pdf>.